

debærer, at man automatisk får 50 pct. af den støtte, der bliver givet fra kommunernes side. Hvis det ikke er at snyde Mogens Holm-udvalget og alle os andre, så ved jeg ikke hvad.

Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren ikke sørgede for at få skrevet det ind i aftalen, som vi indgik for et år siden, at han altså agtede at indføre rammestyre. Der står jo klokkeklart i den aftale, vi indgik, at nu udgik forslaget om rammestyre, og alligevel indfører regeringen det sammen med Dansk Folkeparti.

Mit sidste spørgsmål, som jeg ikke fik svar på i første omgang, er: Har ministeren diskuteret det her med Kommunernes Landsforening? Det er jo en total forandring af kommunernes økonomi på teaterområdet, for det betyder, at en kommune aldrig kan være sikker på, hvor meget den vil få i refusion fra staten. Det her betyder vældig meget for kommunernes mulighed for at planlægge. Så har regeringen diskuteret det med KL?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Kommunerne bør selvfølgelig være utrolig glade for, at vi putter så mange penge ekstra ind i egnsteater for at hjælpe kommunerne med opgaven på egnsteaterområdet. Det er jo lokale teatre, der bliver skabt. Staten har skabt en fantastisk generøs ordning, hvor vi tidligere refunderede 50 pct. af udgifterne. Nu kan det være, vi måske refunderer mere, måske lidt mindre, men der har aldrig nogen sinde været så mange penge i ordningen som nu – aldrig nogen sinde. I den fremtid, vi kan se foran os, og det vil sige de næste 3-4 år, er der ikke noget som helst i sol og måne, der tyder på, at der ikke er rigeligt med penge i ordningen. Det er det, vi må forholde os til.

Vi ved, der er 28 teatre, vi ved, der er 3 teatre på vej, og så dækker den her økonomi altså. Samtidig med at den dækker de nye teatre, dækker den også, at de eksisterende teatre får flere penge, end de har i dag. Så der er flere penge til de eksisterende teatre, og der er flere penge til nye teatre. Det synes jeg sådan set er ganske fornuftigt.

Jeg behøver ikke belære spørgeren om, hvordan den parlamentariske proces fungerer i Folketinget. En stemmeaftale er en aftale om det, man aftaler med hensyn til strukturaftalen, og det er netop forskellen fra at lave et egentligt forlig. Hvis vi havde lavet et forlig, bandt det jo begge parter. Vi vil aldrig nogen sinde som andre partier kunne finde på at løbe skrigende bort

fra de forlig, der er blevet lavet, og de forudsætninger, der er. Det ligger slet ikke til regeringen at gøre. Vi står ved ethvert ord i de forlig, vi laver.

Men en stemmeaftale betyder netop, at ethvert parti har mulighed for selv at forfølge de tanker, man har på de forskellige områder, og inden for teaterområdet har vi ét formål. Det er at styrke og løfte egnsteaterkvaliteten ved at putte flere penge ind i egnsteatrene og lave nogle kvalitative udviklingsmuligheder for dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det sidste spørgsmål i dag er ligeledes til kulturministeren, også denne gang fra fru Elsebeth Gerner Nielsen. Værsgo for at begrunde.

Spm. nr. S 763

17) Til kulturministeren af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes regeringen vil sikre, at der fortsat spilles teater uden for de store byer, efter at regeringen og Dansk Folkeparti reelt har stoppet for kommunernes frie adgang til etablering af egnsteatre, og efter at det turnerende teater har mistet Privat Teatrets produktioner, samtidig med at fremtiden for Det Danske Teater er uvis?«

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Regeringen har som bekendt aftalt, at der skal være loft over, hvor mange penge der skal bruges på egnsteatre, og egnsteatre ligger, som det er ministeren bekendt, fortrinsvis i provinsen. Regeringen kan i fremtiden selv bestemme, om en kommune skal have refunderet 50 pct. eller f.eks. 10 pct. af deres udgifter til egnsteatrene. Det vil selvfølgelig få stor indflydelse på, om en kommune bestemmer sig for at oprette et egnsteater eller ej. En kommune vil nemlig aldrig kunne vide, hvor meget den kan regne med at få fra staten. Det betyder ringere vilkår for det lokalt producerende teater, og samtidig er der jo stor usikkerhed om, hvor mange teatre der i fremtiden vil kunne komme på turné i landet.

Københavns Teater har besluttet, at Det Danske Teater skal lægges ind under Folketeatret eller omvendt. Ingen ved, hvad den fusion kommer til at betyde. Det er så også set i lyset af, at ingen på Folketeatret ønsker fusionen. Hertil